

INGYENES KIADVÁNY

SZŐLŐSKERT

TOKAJ ÉS KÖRNYÉKE KULTURÁLIS, MŰVÉSZETI ÉS KÖZÉLETI MAGAZINJA

2023 / I. évfolyam 5-6. szám

A VILÁGHÍRŰ NASA MÉRNÖK

HENRY FUCHS

A TARCALI KÁPLÁN ÁLDOZATA

A HÖSTIES SZEREDNYEI JÁNOS

INDUL A GOMBASZEZON

NAGY ZSOLT ISMERTETŐJE

Posta

TOKAJI A NAGYVILÁGBAN

PAPP TIBOR KÖLTŐ

Tokaji házi sütemények receptgyűjtése!

Várjuk édes és sós recepteket, amiket szívesen ajánlotok másoknak is, mi pedig megosztjuk a Szőlőskert Magazin hasábjain.

Amennyiben több mint 100 recept gyűlik össze egy külön kiadványban jelentetjük meg.

Milyen recepteket várunk?

- a receptnek tartalmaznia kell a hozzávalók pontos listáját,
- az elkészítés pontos leírását,
- néhány személyes gondolatot, történetet a recepttel kapcsolatban.

**A beküldési határidő:
2023. szeptember 30.**

Postai úton: 3910 Tokaj, Hunyadi J. u. 11.
Email: szoloskertmagazin@gmail.com

Tartalom

Kedves Olvasó!

4

950 éves Tokaj

A legendás tokaji posta történetéből

6

Akikre büszkék lehetünkA tokaji születésű Henry Fuchs
Egy tokaji születésű orvos emlékére

8

Lélekmelegítő

A lány, aki szívárvánnyá vált

10

MűvészetTokaji költő a nagyvilágban
Csúski Katica
Borbarátság

15

Régi korok, elmúlt időkTokaj régen
Szerednyei János, tarcali káplán
hősies életáldozata

18

Baba- és gyermekvilág

Szobatisztaság: meddig kell pelenka?

19

Egészség

Refluxot okozhat a stressz

20

KertharátIndul a gombaszernon
A nyár ékesége

22

Civil életRajzverseny, Virágvásár
Év ápolója, Női klub alakult

25

Gasztró

Egy falat kenyér

26

Rejtvény

Skandináv rejtvények

Nem kell bizonyítani, mennyire izgalmas és fontos feladat kisebb települések egykori életének, rendjének feltárása és megőrzése.

A határvonalat szinte lehetetlen meghúzni: elődegesen történészi vagy inkább szociológiai munka, tehetjük fel a kérdést. Mindenesetre roppant tanulságos, hogy megkeressük és közgondolkodásunkba beépítsük azokat az elemeket, mely a magyar progresszióval összekapcsolódtak. A Tokaj- hegyaljai, taktaközi, bodrogközi területek alaposabb társadalomtörténelmi feltárása, kitűnő példája lehet, hogy hogyan hatottak a sokféle emberekből, irányzatokból, lazán összerögzített értelmiségi csoportok egy-egy községre, s hogy változtatta-befolyásolta nézeteiket, módszereiket. Hazánk történelmének ismeretében, nem meglepő, csak fájdalmas lehet. Ezen lapszám elé szükséges a captatio benevolentiae: az emlékezés képe, mely talán megmutatja és valamelyest megérteli milyen emberek éltek ott, és hogyan váltak olyanná. Albert Schweitzer egyszer valahol azt írta: „Az ösztönesség a szellemi élet alapja”. Úgy gondolom, hogy ez nem csak egyénekre vonatkozik, gondoljunk bele, hány fel nem tett kérdés, hány ügy-feszek-mintha-nem-tudnám-de-tudom dolgot bír ki egy közösség? Az embertársakba vetett bizalom adhatja a legerősebb szövét egy közösségnek a kihívások dacára, kutatások szerint a bizalom pozíció mélyen meghatározó az egyén és egy község életében is. Sokan elfelejtik, hogy az összetartozás, egytűvé tartozás élménye, morális vetülete, nem jogszertinti pozíciók, vagy hagyományokon alapszik, hanem az egyének közösségért tett cselekvéseinek, mely nem csak egyénre hat, hanem településre is, és egyben a nagyvilág felé is tükröt tart önmagáról. Szem előtt tartjuk hát, Rose Tremain gondolatait: „Az égvilágon mindenről lehet beszélni, de csakis őszintén érdemes.”

Alföldi Andrea

Impresszum

Alföldi Andrea, **főszerkesztő** | Lehoczki-Tóth Marianna, **szerkesztő** | Angyal László, **grafika** | Tóth Mária, **munkatárs** | Zsazsávk Szilvia, **munkatárs** | Email cím: szoloskertmagazin@gmail.com | Telefonszám: 06-70-391-18-11 | Kiadó: Szőlőskert Kulturális Alapítvány | Cím: 3910 Tokaj, Hunyadi J. u. 11. | Adószáma: 19356471-1-05 | Felelős kiadó: Alföldi Andrea, kurátor | Minden információt a rendelkezésünkre álló adatokból, a legjobb tudásunk szerint közölünk. Tévedés joga fenntartva. Hirdetéseikkel kapcsolatos információ: szoloskertmagazin@gmail.com | Nyomda: Printheb Hungary Kft - Nyiregyháza | ISSN 2939-7774

Várjuk öleteket, saját cikkeiket, észrevételeket, ajánlásait a szerkesztőség email címére: szoloskertmagazin@gmail.com

A legendás tokaji posta történetéből

*„Amíg postások vannak, az élet
bővelkedik különleges
fordulatokban.”*

(William James)

William James, amerikai pszichológus és filozófus gondolata jut eszünkbe, amikor a tokaji posta történetét tanulmányozzuk, valóban gazdag és érdekes történetekkel teli többszáz év eseményeire szükséges tekintenünk. Tokaj- hegyalján fekvő Tokaj, mindig is fontos tiszai átkelőhely volt a történelem során, és több száz évig jelentős szerepet játszott hazánk politikai, és gazdasági életében. Tokajban lévő postaállomás történetét évtizedekkel ezelőtt Kamody Miklós írta le tanulmányában „A tokaji posta története”- címen, mely cikkünk gerincét képezi, ám még sok levéltári anyag vár feldolgozásra a témában.

Az Árpád-házi királyok alatti szokásjogon alapuló futárszolgálatra vonatkozó írásbeli irat alig maradt.

I. László törvényében találjuk az első nyomát hűrszolgálati szervezetünknek. Kálmán király családi birtokán Tarcalon 1096-ban tartott zsinaton kihirdette a futárokról vonatkozó azon törvényt, mely megerősítette a futárszolgálat közteherhivoltát és szabályozza az ellátási költségét. A futárszolgálat, mint a magyar feudális jellegzetesség a XVI. századig fennmaradt.

A mohácsi csatavesztés után a három részre szakadt ország futárszolgálati sorsa különböző módon alakult.

A királyi Magyarországon a Habsburg-típusú postahálózat létesült, ebben kapott Tokaj jelentős szerepet. A hadikörülmények miatt 1565-ben Miksa király birtokába került Tokaj. E hadjárat során Paár Péter udvari postamester szervezte új a hadiposta állomásokat Kassa és Szatmár között, melynek irányítója Pethauer Mátyás lett. 1567-től már rendes posta vonalát alakította, így tudjuk, hogy 1570-ig Paár Mundin kassai postamester, „magisterpostarum a Cassovia ad Zathmar et Thokay” nevezte magát. Ekkor a posta hivatalos nyelve a latin volt, az első postamesterek németek, nem is voltak valami népszerűek. A postalegények viszont minden esetben magyarok voltak. Az első postaszabályzatban például szerepel, hogy a postaállomások egymástól 3-5 német

mérföldnyire (24-45km) voltak, egy-egy állomáson pedig több lovas futár szolgált, ennek számától függött a postamester járandósága. A tokaji posta járatrendje a Crusius-féle Postalexikonban megtalálható a XVII. századtól. A királyi postát bárki igénybe vehette, ám a sürgős „Cito” vagy a „Institia” jelzést csak az udvar, a kamara, vagy a hadi kapitányság használhatta. A levelezés még nem volt gyakori, főleg nem volt olcsó.

Tokaj a hadi időkben híd szerepet kapott Magyarorszag és Erdély között. A tokaji vár fekvésénél fogva ellenőrzője volt a két ország közti átjárónak. Bethlen Gábor idején Tokajt két postahálózat is érintette. Itt járt a fejedelmi posta, itt működött a királyi postahálózat, ekkor a tokaji postamester Cseresnyey Fülöp volt. 1642-ben már Dániel fiának, mint utódjának fizetett a kamara. 1654-től a postamesteri és harmincados hivatalt egyszemélyben Palánka Mihály látta el.

A Rákóczi Ferenc vezette szabadságharc előtti időkben a postaszolgálat leromlott állapotban volt.

A tokaji posta vezetője 1703-ig Sweinker Péter volt, aki a fizetését a Szepesi Kamarától kapta, ám, mivel német volt a kurucok elől elmenekült. A Rákóczi szabadsághozmozgalom alatt jelentős postahely lett, a tokaji posta fénykorának mondhatjuk, két főpostavonal érintette és négy irányban volt elágazása. A fejedelem szívesen időzött Tokajban, több pátenz parancsot szüleltet a tokaji vár melletti táborban „Ex castris ad tokaj positos” 1703-1715 között. A posta nemcsak hadi, hanem polgári célú is volt, a postautak hossza közel 2200 kilométerre tehetjük, mely mentén 31 postamester és 60 verebárius (segédpostamester) működött. A postára vonatkozó első rendelet Tokaj várának ostroma alatt 1703. november 1-én született. Ez a rendelkezés a megyéknek szolgált és a költségekben a városok, falvak lakosságát terhelte meg bizonyos számú postalovak és hozzá koccsok

kiállításával, hogy a fejedelmi címeres futárok hatékonyságát elősegítsék. Rákóczi első főpostamestere Szepesi János miskolci birtokos nemes volt, akire sok panasz érkezett, így leváltotta. 1705. augusztusától Kosovics Márton hadbiztost nevezte ki Magyarországot postaigazgatójává. Tokaji postamester lett 1705-ben Budai István, 1707-1710 között Puplkay János, aki egyben a tokaji élelemraktár gondnoka is volt. A szatmári béke (1711) után Tokaj megtartotta postai központ jellegét. A postavonalak továbbra is négy irányba vonultak: Kassa, Eger, Debrecen, és Erdély felé. 1717-1724 között Tokaj postamestere Bailing György, akit fiával együtt 1720-ban III. Károly magyar nemességgel tüntetett ki. Utóda 1734-től Hoffman Ferenc, akinek működése során jelent meg az első postai bélyegző „v.Tokaj”, vagyis Tokajból felirattal, mely 1780-ig volt használatban. Tokaj továbbra is a postaállomások gyűjtőhelye volt, ide érkeztek minden irányból borszákból minden levél, pénz, irat, könyv stb., Hermann Ottó Múzeum két ilyen szállítási jegyzéket is őriz. 1780-1790 között Schuster József volt a postamester, akitől Zsitkovszky Pál vette meg a posta jogát, majd 1796-ban özvegye Mayer Karolina vitte tovább özvegyi jogon. 1790 szeptemberében megnyitják Miskolc postaállomást, ezzel a tokaji posta terhei csökkentek. Az özvegy 1805-ben királyi engedéllyel 250 ft-ért (Pretius Regale) eladta Szerviczky György tokaji-homonnai földbirtokos táborbírónak, aki görög származású volt, neje Karácsonyi Anna. A tokaji görög templom külső szentélyén olvasható: „Szerviczky György több vármegye táblabírája a tokaji cs. kir. posta tulajdonosa meghalt 1833. június 21-én”. A Szerviczky család új lapot nyitott a tokaji posta történetében.

A posta további tulajdonosa a fia, Szerviczky György lett a királyi helytartótanács jóváhagyásával. A posta tulajdonjogát csupán birtokolta, valójában Zákó János vezette, aki 1834-ben elvette Szerviczky Erzsébetét. Zákó János 1846 júliusában letele postamesteri esküjét, Zsigray Antal, cs. kir. kisteleki postamester, Kónig Károly tokaji kir. s. pénztárnok, és Farkas Pál kir. s. s. tiszt írnok előtt. Majd az 1848/49-es szabadságharcban való részvétele miatt, a szolgálati

bizalom elvesztése okán a postaszolgáltatástól kizárták. A levéltár megőrizte azt a jelentést, melyben Zákó János bizonyítja, hogy az 1849. június 24-én amikor a magyar seregek a muszka sereggel Tokajban csatáztak, mindenét elvesztette, így a postahivatalt is feldúlták. Zákó János kárterítést kért Ferenc Józseftől, vagyis beadta a számlát, ami ekkor nem volt szokványos a megtorlás idejében a Bach korszakban. 1854-ben változás állt be a tokaji postamester személyében, Szerviczky Györgynek felmondtak, megszüntették a családi örökségen nyugvó jogát a postára. Spilenberg Gábor lett a postamester 1872-ig, aki tokaji lakos volt és a tarcali Korona uradalom ügyvédje. Őt váltotta később Göcse Hilárius. A vasút megjelenésével (1858) Tokaj személyszállító postakocsi forgalma megszűnt, továbbiakban a postaszállítás már vasúton történt. Rövid ideig Tokaj és Szolnok között tiszai postahajózárral is működött. Említésre fontos, hogy Spilenberg Gábor működése idején új hírközlési eszköz, a távíró jelent meg Tokajban. A távírda 1857. december 21-től működött 2021. április 29-ig. Az első távírása Schlenker János volt. A tokaji postahivatalt a XX. század elején kapcsolták a távbeszélő hálózatra. A tokaji posta 1932. augusztus 1-ig az ország legkisebb forgalmú kincstári kezelésű postahivatala volt. Állami jellegét a koronauradalom közelsége, annak érdekei tették indokoltá. A kincstári posta utolsó vezetője Ungi Vince volt. A postahivatalt 1931-ben költöztött a jelenlegi helyére, vezetője Fehér Géza lett, aki 5 fős tiszti beosztással és néhány kézbesítővel látta el a postai szolgálatot. 1947-ben államosították a postahivatalokat, egy új korszak következett a tokaji posta történeti fejezetében.

1973-ban Tokaj 900 éves jubileumára postabélyeg készült, és a tokaji bélyeggyűjtő kör kiállítást rendezett 1973. június 1-én.

Rég volt idők, szép emlékek, melyeket érdemes megőrizni utódainknak, sőt bátorítani szükséges az új nemzedék tagjait történelmi múltunk legapróbb kincseinek is megőrzésére, az emlékezés, a tudás átadására, még ha példát se látnak ma maguk előtt.

Tudta?

Magyarország legutolsó táviratának feladója a Magyar Kultúreményörökségi Társaság felkérésére a Hemádokai Posta volt. A táviratot 2021. április 29-én, az utolsó lehetséges feladási napon Vajasné Szabó Ágnes postavezető indította útján; kézbesítését az utolsó előlétező napra, május 14-re kérték.

A tokaji születésű Henry Fuchs, világhírű professzor és NASA mérnök

Henry Fuchs 1948. január 20-án született Tokajban, iskoláit is itt végezte. 1956-os forradalom menekültjeként érkezett az Egyesült Államokba, ahol programozóként és informatikai tanácsadóként kezdte pályafutását a Santa Cruz-i Kaliforniai Egyetemen, valamint mérnökként a NASA Jet Propulsion Laboratory képfeldolgozó részlegén. 1975-ben az UTAH Egyetemen szerzett informatikai doktorátust, majd a matematikai tudományok és az orvosi számítástechnikai terület adjunktusa lett a Texasi Egyetemen, Dallasban. 1983-ban szerezte meg az informatika tudomány professzori címét a Chapel Hill-i Észak-Karolinai Egyetemen, majd 1988-ban Federico Gil kitüntetett professzorrá léptették elő, s ezt a tisztséget a mai napig betölti. 1992-ben megkapta az ACM SIGGRAPH Achievement Award -ot és a National Computer Graphics Association (NCGA) Akadémiai díját. 1997-ben lett a tagja a National Academy of Engineering (NAE)-nek, és ugyanebben az évben megkapta a Medicine Meets Virtual Reality Conference Satava-díját. 2013-ban elnyerte az IEEE-VGTC Virtual Reality Career Award díját, és 2015-ben Steven Anson Coons-díjat kapott a számítógépes grafikával kapcsolatos kiemelkedő kreatív ültő megoldásokért. 2018-ban Henry Fuchs tiszteletbeli doktori címet kapott

a TU Wientl-től (Bécsi Műszaki Egyetem).

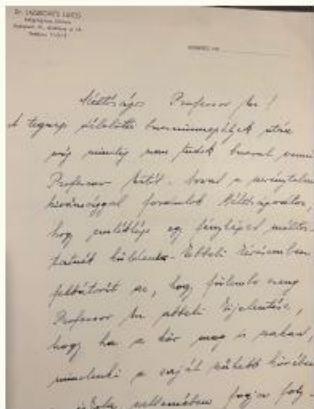
Henry Fuchs informatikai és matematikai tudományok professzora, orvos biológiai mérnök, akinek a munkásságát feldéli a 3D virtuális valóság grafikai kifejlesztése, a nagy teljesítményű grafikus hardverek létrehozása, virtuális rendszerek és orvosi alkalmazások kifejlesztése.

Henry Fuchs őrizi a tokaji zsinagóga 1890-es években készült Tóratekercsét, abból a zsinagógából, ahova gyermekként tartozott. A tokaji zsidó származású elhurcoltak közül közel 100 polgár élte túl a holocaustot. 1989-ben visszatért Tokajba, a romhalmazban lévő zsinagóga látványa mélyen megérintette, vallomása szerint: „Olyan szomorú érzés volt, hogy ezzel vége a tokaji zsidók sorának.” 2002-től a tokaji Tóratekercs őrzője, mint a kevés megmaradt tokaji zsidók egyike.

Minden szombaton összegyűlenek a Kehillah tagjai Chapel Hill-ben, és a Tokaj Tóratekercs-ből elolvassák a heti Tóra részt. Egy óvilági tóratekercs egyesíti az észak-karolinai zsinagóga tagjait, ahol elmondják minden év májusában a gyászoló Kaddist (imát) a tokaji magyar zsidók emlékére.

Henry Fuchs <https://cs.unc.edu/person/henry-fuchs/>

Fotó: <https://religionnews.com>

Egy tokaji születésű orvos emlékére

Lazarovits Lajos (Tokaj, 1888. december 9. - Budapest, 1967. május 17.)

Lazarovits Lajos 1888. december 9-én született Tokajban, ortodox zsidó családba. Édesapja Lazarovits Adolf, és nagyapja Lazarovits Bernát tokaji fakereskedők voltak. Tíz testvére közül többen Auschwitz-ben hunytak el. 1920-ban nősült felesége dr. Vízteleki Anna, orvos, nőgyógyász és reumatológus szakorvos volt. Két fia született, István és Péter, mindketten az orvosi hivatást választották.

Báró tolcsvai Korányi Sándor (1886-1944) tanítványa, aki a hazai belgyógyászat megteremtője, nemzetközi hírű tudós volt. Korányi Sándor hagyatékában lelhető fel Lazarovits Lajos egyetemi hallgató szép gondolatokkal teli levele, melyben példaképe iránti rajongását fejezi ki, s azt írja a rendelője falán mindig ott lesz Korányi professzor arcképe.

A budapesti tudományegyetem elvégzése után a Bőrgyógyászati Klinika gyakornoka lett, majd egyetemi tanársegéd 1911-1920 között. Az első világháborúban katonaoorvosként teljesített szolgálatot, az összeomlás után a budapesti Szövetség utcai Kórház Bőr- és Nemibeteg-gondozó Intézet osztályvezető főorvosa

(1920-1946), az Orvostovábbképző Intézet kutatóorvosa (1946-52), s az Országos Bőr-és nemikórtani Intézet (QBNI) Katamnesztikus Osztálya osztályvezető főorvosa (1952-1960), címzetes egyetemi tanár. 1961-ben a Budapesti Orvostudományi Egyetem aranydiplomával tüntette ki. Elsők között kezdeményezte a nemi beteg komplex utókezelés és követő vizsgálatát, továbbá az elsők között tanulmányozta a szifilisz intrauterin kialakulásának okait. Kiemelten foglalkozott a nemi betegségek belgyógyászati szövődményeivel, és az anyagcserezavarok előidéző mellékhatásokkal. Több száz tanulmányt írt, köztük többet német nyelven Ludwig Lazarovits néven. Orvosi rendelője Budapesten az Andrássy út 5, majd 13. szám alatt volt megtalálható, ahol feleségével együtt rendelt. Halálhíréről 1967. május 18-án a Népszabadság és a Magyar Nemzet is beszámolt. Múltó nekrológot Földvári Ferenc írt róla a Bőrgyógyászati és Venerológiai Szemlében.

Sírja a budapesti Kozma utcai izraelita temetőben található (15. parcella, 14.sor, 2.sír)

A lány, aki szivárvánnyá vált

Hol volt, hol nem volt, messzi, a hegyek között élt egyszer egy kislány. Eilian volt a neve. Eilian a nagymamájával és kiskutyájával Maluval élt egy kicsi faluban, melynek házaí és kertjei boldogan simultak a hegyoldalhoz.

A hegyek között, a völgyben a patak és az út nem tudott egyenesen, csak kacskaringósan futni. Eilian szeretett a patak partján szaladgálni Maluval, a pillangókkal és a villámgyors szitakötőkkel. A hegyoldáról nagy zöld lombú fák, a patak partjáról a szomorúfűz és a golyáhir szurkoltak neki.

- Eilian, bogaram, vigyázz magadra - kérte mindig a nagymamája - ne fuss a vízmósás felé, a végén még beleesel, eltöröd a lábad.

Eilian bólogatott és mindent megígért, de a játék, a futás mindig magával ragadta.

Egy júniusi napon aztán megtörtént a baj.

Előző éjszaka nagyon meleg volt, még a falak is mintha forró gőzt leheltek volna. Eilian éppen reggelizett a mamával, a tornácra a kisasztalnál. Kis szalonna-katonákat potyogtatott Malunak az asztal alá, amikor megdördült az ég a Hador-szurdok felett és felrobbant az ég keleten. Mintha táborüz gyúlt volna a Medí-szirten, egy másodpercre megvilágította a közelgő acél-szürke felhőket. Vajúdott még a vihar, kisebb-nagyobb villámokat szórva. Hol itt, hol ott villantak bele a reggel csendjébe. Egyik vakítóan lángolt a lassan teljesen elfeketedő ég előtt, másik csak finom narancsos derengéssel jelezte jöttét a hatalmas fenyrők mögött. Aztán egy pillanatra minden elcsendesedett, mintha megállt volna az idő, majd fékevesztett erejével kilört a vihar.

A szél orkánná erősödött, rohant előre, dühödvé cibálta a fákat, letépett gallyakat, leveleket ültetve mögötte lobogó koponyegére. Fájdalmasan nyúszított kerülget-

te a kéményeket majd egy letépett postaládával kergetőzött tovább. A poros utat is kövér cseppek verték, eleinte csak bukdácsolva, majd égigérő vízesésként suhogott alá a milliárdnyi csepp a falura. Eilian megbabonázva nézte a vihart a tornácról, teljesen elveszve benne. Csak pár perc múlva hallotta meg, hogy Malu nyúszít a lábánál. Olébe fogta a kiskutyát, magához szorította, érezte, hogy remeg minden porcikája. A kert végéből hallatszott, ahogy hömpölyögve rohan a víz a patakmederben.

Aztán a szél a falu végére érve még egy utolsót fordult, mint a macska a saját farka körül, felemelkedett és eltűnt a szurdokban, árván hagyva a szomorú, egyre fogyatkozó esőcseppeket. Az utolsók beletörödvé, finom kis loccsanással estek a legközelebbi tócsára.

A szél egy pillanatra visszafordult még, lerázva a fákról a vizet, büntudatosan elsomfordáltak a felhők is, felragyogtatva a szikrázó nap fényében a tisztára mosott égboltot. Malu is megnyugodott végre és Eilian boldogan pillantotta meg a vízmósás felett a gyönyörű szivárványt. Lassan derengtek fel a vörös, a narancssárga, a sárga, a zöld, a kék, a lila pántlikák az égen.

- Mama, nézd milyen szép! - kiabált be Eilian a kiskonyhába.

- Oh, szivárvány! - jött ki a mama is mosolyogva a tornácra - Tudod, kislányom, mi a szivárvány?

- Persze, hogy tudom - válaszolt azonnal Eilian - Angyalok festenek színes szalagokat az égre!

- Igen - símogatta meg a mama a kislány buksiját - a szivárvány Isten vigasztalása és nyugtatgatása az emberek, amikor azok megijednek a vihar miatt.

Eilian arra gondolt, hogy bár ő nem ijed meg, de Malu igen és igazán kedves a Jóistentől, hogy meg szeretné

nyugtató.

- Mama, elmehetek a patakhoz? - kérdezte Eilian és válasza sem várva rohant ki a kiskapun.

- Eili, csillogom, vigyázz! - kiáltott utána a mama - minden csupa sár.

Eilian azonban már nem is hallotta, futott a kert végébe a patakhoz, nyomában Maluval. Egész délelőtt játszottak lenn, a szivárvány közben eltűnt. Eilian kíváncsi volt, vajon az angyalok otthagyták-e a festékeiket a vízmásásnál, amivel az égbe pingáltak, ezért, bár tudta, hogy veszélyes, lesétáltak a vízmásáshoz. Keresgéltek, de sehol semmit nem találtak, Eilian egyre mélyebbre merészkedett és Malu utána.

A barlang fölött voltak éppen, amikor a galagonyabokor alól kiugrott egy nyúl. Malu azonnal ugrott utána.

A sáros földre érve nem tudott megállni és a kiskutya megállíthatatlanul zuhant a barlang mellett lefelé. Eilian felsikoltott és rohant volna utána, de alatta is megindult a föld, az utolsó pillanatban kapott el egy ágat. Óvatosan visszamászott és lenézett. Malu a vízmásás alján feküdt, mozdulatlanul. Eilian zokogva futott haza a mamához, aki meghallgatva a kislányt, azonnal szólt a szomszédoknak, akik rohantak megmenteni Malut. Egy nagy kővel segítségével fel tudták hozni a kiskutyát. Mozdulni sem tudott, nyűszített és vinnyogott. Hazavitték és mire eszledni kezdett megjött az orvos és megvizsgálta.

- Pihennie kell - mondta, miután bekötözte és bekenegette sebeit - Bizzunk a Jóistenben!

Eilian Malu mellett ült ettől a pillanattól kezdve és nem mozdult mellőle sem éjjel, sem nappal, hiába könyörgött neki a mama. Alig evett, alig aludt. Csak Malut simogatta és imádkozott. De Malu állapota nem javult.

Harmadik nap Eilian úgy gondolta, hogy az lehet a baj, hogy nem hallja őt eléggé jól a Jóisten. Olyan nagy a zaj a világban, ki tudja. Azon gondolkodott, hogyan mehetne ő fel az égbe, az Istenhez, hogy beszélhesen vele. Töprengett, aztán eszébe jutott a szivárvány. Az egész biztosan az égbe vezetné őt. Igen ám, csak hogy most nem volt sem vihar, sem szivárvány. Eilian

bánatosan sóhajtott, de azért elindult a vízmásáshoz, hátha mégis ott találja az angyalokat.

A vízmásásnál nem volt senki. A sziklák csak szomorúan néztek a kislányra, a fák bánatosan hajladoztak.

S akkor Eilian elhatározta, lesz, ami lesz, ő bizony felmászik az égig. Először a vad rózsabokrokba kapaszkodott bele, aztán a naplól aranyos fényben csillogó sziklákon mászott felfelé tovább. A sziklaferemről citromsárga indák lógtak lefelé, amelyeken fel tudott jutni a sziklacsúcsra. Mászott tovább felfelé egy óriás mamutfenyőn, egészen a csúcsáig. Végül az beleugrott a ragyogó kék égbe és úszott míg egy sötétebb liláskék felhőszigetre fel nem tudott kapaszkodni. Akkor érezte csak, hogy mennyire elfáradt, izzadt, ráragadtak a rózsák szimai, a szikla pora, az indák levelei, a zöld tűlevelek, belepte az ég kékje. Most megpihent kicsit, a felhő lassan úszott és egyszer csak odaérték a Jóisten elé.

Eilian elmondta neki, hogy mi történt a kiskutyájával és az Isten megígérte neki, hogy meggyógyítja Malut.

- Visszaküldelek az esővel - mondta, s a felhő, amely odavitt Eiliant elkezdett olvadni, az összekapaszkodó esőcseppek egyre lejjebb és lejjebb vitték a kislányt. De miközben utazott lefelé, az esőcseppek feldőltek az Eilianra tapadt rózsaszirmok vörösét, a szikla porának narancsát, az indák leveleinek citromsárgáját, a tűlevelek zöldjét, az ég kékjét és a felhő liláját. S mire a faluba ért Eilian úgy ragyogott, mint a szivárvány.

A kapu felé közeledve hallotta Malu csaholását és látta, ahogyan a kiskutya boldogan fut felé. Boldogan kapta föl és az örömtől potyogtak a könnyei.

A mama és az emberek eleinte csodálkozva nézték Eilian színeit, amelyek a hétköznapiakban csak halványan látszódtak, de ha valaki eljött Eilianhoz, hogy segítse őt a Jóistenhez, mert a segítségét kérné valamilyen, amely szomorúsággal, fájdalommal töltötte el, akkor Eilian felfröcskösítette magában a színeket, felnyúlt egészen az égig és az emberek felsétáhlattak a szivárványon.

Tóth Mária, pszichológus

Tudta?

A Tokaji Dukát a Soproni Kékfrank, a hajdúnánási Bocskai-, illetve a Balatoni Korona után negyedikként jött létre 2016-ban, mint kis közösségi pénzhelyettesítő utalvány az országban, névértéken lehet váltani, azaz árfolyama a forintéhoz kötött.

Tokaji költő a nagyvilágban

Papp Tibor 1936. április 2-án született Tokajban. Középiskolai tanulmányait a debreceni Szent József Gimnázium jogelődjének intézményében, a Piarista Gimnáziumban kezdte meg, majd az egyházi iskolák államosítása után a rendszernek nem tetsző családi háttére miatt a Fazekas Mihály Gimnáziumban folytatta tanulmányait. Kiváló tanulmányai ellenére sem vették fel az egyetemre. Így az egri Lakatosárnyagárban lemezalkatási szakmunkás képesítést szerzett, Miskolcon, Csongrádon, Debrecenben és Budapesten dolgozott. Az 1958-os forradalom idején Budapesten egy MTI-fotósnek segédkezett, emiatt 1957-ben menekülnie kellett az országból. 1957 és 1980 között Ford-ösztöndíjas volt, a Liège-i Műszaki Egyetemen diplomát szerzett, majd egyik alapítója lett a Dialogue című belga folyóiratnak. 1961-ben érkezett Párizsba, ahol szabadhalgató lett a Sorbonne-on, közben a Szabad Európa Rádió, valamint a Francia Rádió magyar adása külső munkatársa lett. Kitanulta a nyomdász mesterséget is. 1962-ben barátaival, pályatársaival közösen megalapította a magyar emigráció egyik legfontosabb irodalmi lapját, a hetvenes évek elejére avantgárd irodalmi fórummá váló Magyar Műhelyt, amely 1989-ig Párizsban jelent meg, a rendszerváltás után pedig Budapesten jelenik meg. Papp Tibor 1985-től a Polyphonix nemzetközi modern költői fesztivál alelnöke, tagja volt a Société de Bibliologie et de Schématisationnak, ahol a tipográfiai kutatócsoport vezetőjévé választották. 1992-ben a Francia

Írószövetség vezetőségi tagja lett, 1997-ben a Le Temps des Cerises kiadónál a Collection Union des Écrivains sorozat igazgatójává nevezték ki. Egyik alapítója és szerkesztője volt a vizuális irodalom egyik legjelentősebb, nemzetközileg is elismert fórumának, a Magyar Műhelynek, a d'atelier című folyóiratnak és könyvkiadónak, valamint az első nemzetközi, csak számítógépen generált műveket közlő irodalmi folyóiratnak, a párizsi Alire-nek is. Hamarosan több könyvet publikált, írt prózai műveket, önéletrajzi ihletettségű regényeket, verseket, vizuális költeményeket, esszéket, tanulmányokat. Ő alkotta meg az első magyar automatikus versgenerátort: a Diszichon Alfa (1994) mágneslemeze hatmilliárd verseskötet anyagát rejti. A 2000-ben megjelent Hintapalinta című művében a generált verseken, szövegen kívül a költő már vizuális költeményeket és hangverseket is létrehozott az általa írt számítógépes programmal. A Magyar Írószövetségben több cikluson át volt választmányi tag. Munkásságáról két monográfia jelent meg: Bohár András Papp Tibor című kötet 2002-ben, Kelemen Erzsébet Testet öltött szavak – Papp Tibor vizuális költészete című könyve 2012-ben. Irodalmi és közéleti munkásságát A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével (1996) és József Attila-díjjal (2003) ismerték el.

Budapesten 2018. július 18-án elhunyt, síremléke a Fiumei sírkertben található.

Forrás, foto: Libarius

Váratlanok

A vándorócedrus árnyékában,
ahol dunamenti szénapadlás illata
lebben a varrólányok szoknyája alól,
miként lakkozott fekete cipő
gránitkeményérdő egy pohárka fény,
vajon rámköszörnek-e divatos áruhájukban a
váratlan vendégközegek?

Csikai Katica

Tiszaaladányi származású Tokajban élő festő. Valamikor régen meglátott egy festményt, s azt mondta, „ilyet talán tudok én is festeni”. Művészi indulása nem szokványos, ám annál hitelesebb, ekkor vette első olajfesték készletét is. Robert Norman "Bob" Ross amerikai festő, művészetoktató képzésein tanult autodidakta módon. (A Joy Of Painting (A Festés Öröme) amerikai ismeretterjesztő sorozat megalakítója.) Képeinek inspirációt legtöbbször a lakó környezete adja. A példaképe Igor Sakharof orosz kortárs festő, aki „ideges ecsethasználatával” belopta magát a szívébe. Önálló kiállítása még nem volt, pedig biztos jó lenne, ha szélesebb közönség is megismerhetné műveit. Reméljük nemsokára erre is sor kerül.

Borbarátság

”Ősszecsendül két pohár
Muzsikája csendben száll
És csendes félmályban
Kéz a kézre rátalál.”

Veress Géza: Szüretelők

Veress Géza: Máti táj

Bizonyára sokan ismerik Vámosi-Zárai szívet melengető dalát. A Biblia a tanú rá, hogy a bort már Noé sem vette meg.

Az ember a szőlőt ősidők óta ismeri. A vadon termő cserje gyümölcsét előbb csak, mint táplálékot fogyasztotta. Mig egy leleményes ember a szőlőszemeket összetörte, átszűrte és csak a levével oltotta szomját- megszületett a must.

Talán egy szép napsütéses őszi délután azt gondolta: jó lenne télére is ellenni néhány edénnyel a zamatos italból és – a természet törvénye érvényesült – megszületett a bor. Ettől kezdve az ember tudatosan telepítette a szőlőt – megszületett a földművelés. Persze ez csak az én teóriám, egyáltalán nem biztos, hogy így is történt. De amíg egy vesszőből termés és termésből étletsz, illatos, mennyei ital lesz, hosszú, fáradságot nem kímélő munka, sok türelem és nagy

szakértelem szükségeltetik.

Először a vad alanynak megfelelő, egészséges vesszőket méretre vágják, majd nemes szőlőből vett „csappal” beoltják és iskolázzák. Az egészséges töveket a következő év tavaszán a jól előkészített termőföldbe telepítik. Kezdetben minden tő kap egy karót (mint az ember születése után egy nevet) amihez kökös a növekvő vesszőket. Ahogyan fejlődik a szőlőtő, kordonra futtatják, de a hagyományos tökés minősége jobb – ezt senki nem vitatja. Kora tavasztól késő őszig munkát ad a szőlő a gazdának.

A kemény fagyok elmúltával nyitják a töveket, hogy „be ne vakuljanak” a szemek. A szőlőt minden évben metszeni kell, időjárástól függően permetezni, aztán a talajt kell lazítani, egész nyáron gyomtalantítani, és három-öt évenként trágyázni. A napfény igen nagy kincse a szőlőnek. Ilyen okból történik az „ablakolás”,

ami abból áll, hogy azokat a leveleket letépi, amelyek takarják a fürtöket. Ezt a műveletet, úgy három-négy héttel a szüret előtt végzik.

Sok betegsége van a nemes szőlőnek. Legelterjedtebbek: peronoszpóra, lisztharmat, szőlőmoly és a filoxéra. Megbetegítheti még a szőlőlonca, levéltetű, szőlő gubacsatka, levélatka és a szőlőorbánc.

Ezek a legismertebb szőlőkártevők és betegségek. de fizedeli még a szőlőt, a fagy, a jég, madarak, szürkerohadás és sajnos a tolvajok is. Ha elérkezik a szüret ideje, s az időjárás is kedvező, például a sok csapadék miatt nem rohadt meg a tőkén a termés, a fürtöket leszedik és miután az aszúszemekről megszabadították, a préházba szállítják. Ott aztán a szőlőt ledarálják. Majd kipréselik és még utoljára megméri a cukorfokát. aztán jöhet a pincékben gondosan előkészített hordókba való töltés. A bort kétszer fejjik, hogy az ünnepekre tiszta, áttetsző élvezetes, mámorítóitól kerüljön az asztalra. Aztán hagyják a bort öregedni a nemes penésszel beszótt falú pincékben. Mielőtt palackokba töltlenék, derítik, majd megsűrűk.

A szőlő- és borkultúra együtt fejlődött az emberrel. Az ember nemesítette, nemesíti a szőlőt, és a szőlő nemesítette, nemesíti az embert. Napjainkban is újabb és újabb fajták jelennek meg az amőgy is népes palettán. A jobbminőség reményében kutatnak a szőlőnemesítők nem hagyva figyelmen kívül a szállíthatóságot, tartósságot és a betegségekkel szembenálló képességet.

A kíméletlen piaci törvények egyre jobb teljesítményre készítik őket. Iparág lett a szőlészlet és borászat. Nagyobb ültetvényeken a kétágút, a kapát, és a hátú permealézőt modern gépek váltották fel. A szőlő- és borkultúra mintegy katalizátor, elősegítette az erdészet, felfeldolgozás; a gép-, az üveg-, a papír-, az építő- és vegyipar fejlődését. De fejlődött általa a kereskedelem, a szállítás és a vendéglátóipar is. A szőlő- és borkultúrának köszönhetően az ember elméje is csiszolódott, hiszen tekintélyes szakirodalmi van a szőlészletnek és a borászatnak. Ezenkívül számtalan irodalmi alkotás, zenemű és illemkódex látott napvilágot, amelyek szorosan kapcsolódnak a borkultúrához. Hogy csak egy példát említsék: sok-sok évvel ezelőtt a televízió képernyőjén Kazal László színművész ilyen formán köszönt meg a kezében lévő pohár bort egy szilveszter éjszakáján a szőlészlet és borászok fáradtságos munkáját: *„Köszönöm annak az embernek, aki a szőlőt nemesítette, vad alanyba oltotta, ültette, kapálta, kártevőktől megvédte, a*

fürtöket leszedte, kipréselte. A pincéjébe levitte, majd hordókba töltötte. A bort fejtette, érlelte s palackozta, amelyből e pohár bor vétetett.” Kazal László bizonyára ékesszólóban mondta el, mint ahogyan én ill papírra vettem.

A bor, ha kulturáltan, azaz mértékkel fogyasztjuk, könnyűvé, derűsebbé, gondatlanabbá, kedvesebbé, és találekonyabbá teszi az embert. egy-egy pohár bor jó asztaltársaságban felszabadultta tesz: gördülékenyebben hagyják el ajkainkat a szavak, és a szerelem is könnyebben gyűl lángra. De az orvoslásban is fontos szerepe van. Serkenti az emésztést, növeli a szervezet immunrendszerét és a mozgásigényünket, ami köztudottan az egészséges életmód nélkülözhetetlen részét alkotja. A szőlő sok tulajdonságban hasonló az emberhez. A szőlő vad alanyból fakad, az embert ősapánktól, Ádámktól és ősanýántktól, Évától származtatjuk. Az embert bőrük színe alapján fajtákra soroljuk. Attól függően, hogy melyik földrésztől, államból, országból, megyéből, járásból és melyik településről származik, valamint hol van a lakóhelye, újabb és újabb választóvonalak jönnek létre. Ez így van a szőlő és a bor esetében is.

Az ember legrádjabb kincse a szeme. A szőlőfürtökön lévő termést is szemeknek nevezzük, amelyek gondod válogatás után, bármely életkorban pontosan illeszkednének, azaz kitöltenék szemüregünket, az embert is iskoláztatják, akárcsak a szőlőt, a bort pedig versenyeztetik. A szőlőnek is van karja, és az ujjait helyettesítik a kacsok, amelyekkel kapaszkodik, az embernek akárcsak a szőlőnek vagy a bornak van csecsemő, gyermek, ifjú, felnőtt, öreg és ha megéri, aggasztány kora; e korokra jellemző teljesítő képességekkel. A szőlő azontúl, hogy megéli az emberi kor minden fázisát, egy életen át kiszolgálja az embert. Ha egy fiatalember szőlőt telepít, gondosan ápolja

– *„mert a szőlőt babusgatni kell, mint a gyereket!”*

– mondta nekem egy szőlősgazda évekkel ezelőtt a sorok között sétálva, akkor még az unokája is kapálni fogja és élvezni annak hasznát. De mást is mondott nekem az a szőlős gazda, az ősz közeledtével, amikor a szép termésben gyönyörködünk: *„Sokat kinn kell még ennek hálalni!”* – így adva tudtomra, hogy korai még az öröm. A szőlőnek nem építenek házat, így minden baj elérhető. Biztonságban akkor lesz a termés, ha már hordókban forr a must. Az ember a kora előrehaladtával veszít fizikai és szellemi teljesítőképességéből, de egy másik értéket kap cserépe: sokat tapasztalt, bölcs emberré válik. A bor hasonlóképpen veszít néhány alkoholfokot, de íze,

zamata javul, és évjárata megsokszorozza értékét. Ezért van az, hogy egy jó pincéből való öreg palackbor ugyanúgy müköncs, mint egy festmény vagy egy szobor. A szőlőnek, az embernek és a gondolatnak is meg kell érnie, hogy fogyasztható, használható legyen. Nincs még egy növény a világon, ami úgy kiszolgálja az embert, mint a szőlő. Ez a csejje és a természetéből készített bor meghódította a világot.

A virághoz hasonlóan a barátság és a szerelem szimbólumává vált. Mert a népi bölcsesség szerint a bort is három alkalommal iszik az ember: örömben, bánatában és ha csak úgy íhatnék, azaz szomját kívánja oltani.

Ha a vilézek bort ittak, bátrabban roítottak az ellenség táborára, jobban forgatták a fegyvert, szebb volt a győzelem és könnyebben éltek túl a csapást. A polgári lakosság kevésbé rettegelt az óvőhelyeken és a színez is könnyebben lép a világot jelentő deszkákra, ha egy-két pohár bort, vagy egyéb alkoholt tartalmazó italt, felhajt felépítés előtt. A bor ott van a keresztelő asztalon, születés- és névnapokon, esküvőkön, valamint minden jeles ünnepen. A bor a népek barátságának is szimbóluma: ki ne ismerné azt a mondást, hogy „*lengyel-magyar két jó barát, együtt issza meg a borát*”. Kormánydelegációk, szerződésalkötések, ünnepi és díszvacsorák alkalmával pezsgő kerül a poharakba, amit köztudottan borból készítenek. A bor tehát fogantatástól a sirig elkíséri az embert, de volt, akinek a koporsójába is helyeztek el egy-egy palackot, ha életében borivó ember hírében állt. De „*Krisztus vére*” a halottas torban sem nélkülözhető a jó bortól dalra fakadnak az emberek, akár örömben vagy bánatukban, az asztalnál barátságok, szerelmek szövődnek, és mint azt Vámosi-Zárai megénekelték: „*a félhomályban kéz a kézre rátaál*”.

A szőlész, a borász a munkája által íhletet ad a

művésznek, a költőnek, az írónak és ennek tükrében olyan művészeti és irodalmi alkotások születnek, amelyek segítik, dicsőítik a szőlészek és borászok, de nem utolsósorban a vendéglátó egységek életét. Mert könnyebb eladni a bort, ha az emberek bódalt énekelnek. A bor közérzet és hangulatjavító – attól függően, hogy édes vagy keserű poharunkat isszuk-e? Birodalmak sorsa dől el rajta, és kormányok, rendszerek sorsa függ tőle. Mert az elfogyasztott bor is vezetheti a művész kezét, az író, a költő tollát – nemcsak Isten – de a kalapácsot keményen markoló ember kezét is – attól függően, hogy felemel vagy lesújt – és ha lesújt, kit talál el?

Tekintsük, hát a borkultúrát nemzeti kincsek! Annál is inkább, mert közvetlen vagy közvetve, sok ezer embernek ad, vagy adott munkát, biztos megélhetést, egzisztenciát.

Tekintsük a tokaji bort kultúránk örökségének! – hiszen már Kólcsey Ferenc a magyarok himnuszában is megemlékszik róla. Arról a borról, amely kivételes természeti adottságának köszönhetően tartósítószer nélkül egyedülként szállítható a tengeren túlra és szerte a világban.

Kövessük őseink példáját! A költő, az író, a művész, segítse a szőlő és boros gazdák munkáját, életét, hogy ők viszont segíthessenek. Találjuk meg egymás kezét! Így lesz jobb az embernek, az országnak. Mert nem mindegy mi kerül a pohárba és milyen áron. Nem mindegy, hogy édes-e vagy savanyú a szőlő, nem mindegy, hogy édes-e vagy keserű a pohár.

K. Fekete István (Tiszalúc)

Hegyaljai Alkotók Társulása Egyesület tagja

Tudta?

Magyarország első fizikaprofesszor asszonya, a tudománytörténész Zemplén Jolán (Budapest, 1911. jún. 11. – Budapest, 1974. jún. 6.), aki neves tudóscsaládban született: édesapja, Zemplén Győző a Műegyetem elméleti fizika professzora, nagybátyja, Zemplén Géza nemzetközi híró szerves kémikus volt.

Tudta?

Június 21-e a Zene ünnepe. A Zene Európai Ünnepeinek chartáját 1997-ben 12 európai ország 16 városa írta alá Budapesten.

TOKAJ RÉGEN

Tokaj pályaudvar

Tarcsló templom

Tokaj

Tokaj Erzsébet Tiszahíd

Tokaj Erzsébet királyné útja

Tokaj templom

Szerednyei János, tarcali káplán hősiességének életáldozata

*„Hej, ha még egyszer
szószékre léphetnék,
mindig csak a szeretetről
beszelnék.
A szeretet apostola lennék”
Szerednyei János*

Szerednyei (Szlóboda) János 1920. május 26-án született Szerencsen, elhunyt Vorosilovka, Szovjetunió, 1947. július 26-án.

1944. június 11-én a kassai dómban szentelték pappá. Először Szerencsen, majd Tarcalon végezte segédlelkészként kápláni feladatait. 1945. januárjában a szovjet katonák elkezdtek összeszedni a környező falvakból a lakosokat „málenkij robotra”, vagyis több éves szovjet munkatábori munkára. Közel 130 tarcali lakost a Királyudvarba gyűjtötték össze, volt, aki megtudott szögni. A tarcali káplán a hívei érdekében a helyben állomásozó orosz parancsnokságra ment. Ott azt mondták neki: „Ha annyira szíven viseli a tisztelendő úr a hívei sorsát, jöjön maga is velük!” Két óra haladékot kért. A plébániára sietett, összeszedte a legszükségesebb dolgait, stólit, burzát, keresztet, a Bibliát és a hegedűjét, és két óra múlva a hívei között állt. „Én vagyok a jó pásztor – mondja az Úr – a jó pásztor életét adja juhaiért.” Ő is jó pásztor akart lenni, aki a bajban is kitart hívei mellett. Ettől a perctől vigasztalója, erősítője volt híveinek. Soha egy pillanatra sem tévesztette szem elől, hogy ő pap. Az ő hivatása a vigasztalás, a bajba jutottak segítése – írja a tarcali hírek születésének századik évfordulóján.

H. Örkényi Ilona könyvéből tudhatjuk meg, hogy 1945. január 31-én indították el őket, a fűtetlen vagonokban 17 napi utazás után érkeztek meg a szovjet munkatáborba, ami a 7144/1223. számú tábor volt Vorosilovka településén, a Vorosilovgradi Oblaszty-n, az Uspenszkij rajon a donyecki községmedencében,

hogy a Vorosilovka bányában dolgozzanak. Szerednyei Jánost, bányásznak osztották be, vājarként dolgozott a Lenin bányában 400 méter mélyen. A rabszáma: 542 volt. Erős, egészséges emberként érkezett meg, ám az egészségtelen környezet, táplálkozás, és a nehéz munka fiatal testét tönkretette, de sosem kért könnyebb munkát, megkülönböztetést. Papi hivatásához hűen igazi lelkipásztorként működött a foglyok között. Titokban misézett, gyóntatott, szolgált a betegekkel, volt, akinek feladta a szent kenetet. János pap, nemcsak biztató szóval volt, de hegedűjét is elővette éneklésre sarkalva társait. Éjjelente pedig gondolatait, verseit vetette papírra. 1947. július 26-án éjjel a csille, amelyben hármán ültek elszakadt, kétszáz métert zuhant a mély aknába.

János atya tisztelete olyan nagy volt, hogy nemcsak a táborlakók, hanem a tábor őrei és a helyiek között is, hogy az elhunyt foglyok közül egyedül ő részesült koporsós temetésben. A 16/2. számú kereszt tövében hirdeli a tábla: Szerednyei János, élt 26 évet.

Írásait és hegedűjét rablásra, Örkényi Ilona hozta haza a Don-medencéből. Akik hazajutottak, azt mondták, hogy „Szerednyei János mártírhalála kellett ahhoz, hogy mi, akik életben maradtunk hazajöhessünk. Hogy ő ott maradt, nem is lehetett másképpen, hiszen azért jött ki önként, hogy együtt legyen híveivel a szenvedésben.”

Nyugodjék békében messze földön, a donyecki szénbányák hatalmas salakhegyeinek árnyékában.

Szerednyei János: Itt is virrasztok

A tarcali római katolikus templomban márványtábla őrzi emlékét

Könyvborító

(MTI) A háború utáni időkben „mélyen rébot”, azaz kő munkáit néven ismertté mag az ország lakossága az utólag jóváértési kijelentéseknek minősített állami kifizetéseket, amelyekkel a magyar állam polgárok tözszerit szállították kőszerműhelyre a Szegedre. A számítások szerint legalább 30-35 ezer tonna kő került ki a (1989. december 13.)

A pap sorsa virrasztás
Éjre éjre az álmok felett:
Mindig a virrasztás...
Még mindenki alszik: Én virrasztó vagyok.
Még mindenki fázik,
Én égő tűz vagyok.
Még nem imádkozik
Senki a világon,
Virrasztok imában:
Ez az én világom!

Ha símak, én is sírok,
Ha örülnek, én is örülök,
Ha félnék, én is félek:
Mindig a tűzek se égnek!
De az én örööm alapja az Isten!
A sírásom is más, mint az övék,
Ha félek is, én csak azért félek:
Ne legyen irgalom nélkül a nép!

Messze orosz földön, hosszú
éjszakán,
Imában virrasztok sok-sok
éjszakát.
Itt is pásztor vagyok, kinek
virrasztani
Isteni parancs: szilárdan állni.

Elturcolt magyarok álmaitan éje,
Ne félj, vigyáz rád a jó Isten
képe,
Kit papja képvisel, csak lásd meg
rajta:
Fájdalmad felfogni: itteni is
parancsa!

Sok kinban meghalt szegény
magyarok,
Félelemből küldött sok-sok
panaszok!
Imám viszi fel Isten elé innen
Sok-sok kiömlő bánatos könnyed...

Őrt áll tükörben itt is a papod,
Ki felfogta itt is utolsó
panaszod,
S ha a földi honban nem is visz az út:
Az örök hazában mindenki hazajut!
(Oroszország, 1945. március 2.)

Szobatisztaság: meddig kell pelenka?

Fotó: Pinterest

Természetes, hogy benned is, mint minden anyában felmerül a kérdés: „Az én gyermekem mikor lesz már szobatiszta?” Könnyebben viseled környezeted esetileges megjegyzéseit („az én kisfiam már régen bilibe pisil”), ha ismered a szobatisztaság kialakulásának folyamatát. Amíg valóban elérték a „pelenkamentes” állapotot, az egy igen hosszadalmas és az egész család részéről nagyon sok türelmet és kitartást igénylő folyamat. Kialakulásához a fizikális feltételek mellett meghatározó tényező a lelki és pszichés érettség is a baba részéről. A záróizmok akaratoslagos működése, vagyis az ürítések kontrollja pszichológiai érettséget is feltételez.

Fizikálisan akkor érett kisgyermeked, ha időben vissza tudja tartani székletét, vizeletét. Ehhez húgyúti szerveinek érettségére is szükség van. A lelki és pszichés érettség az énkép kialakulásával függ össze. Amikor a kisbabad énképe „megszilárdul” (2,5-3 éves korára), már nem érzi testéhez tartozónak a székletét és vizeletét, így könnyedén megválik azoktól.

A szobatisztaságra való érettségnek számára is egyértelmű jeleit fogja gyermeked produkálni, mielőtt elutasítja a pelenka viselését és ezzel egyidejűleg kéri a bili vagy WC használatát, pl. érdekli a felnőttek ürítési szokásai felől (meglesi a szülőket WC-használat közben), szerepjátékaiban használja a bilét (biliztet a babákat), játszik a WC-vel, kotorászik benne.

Biztos tapasztaltad már, hogy kisgyermeked egyéves kora körül már képes a bilibe pisilni, de ez egy véletlenszerű és nem tudatos dolog. A gyerekek többségét 2-2,5 éves kora körül már sokkal gyorsabban és „problémamentesebben” lehet

leszoktatni a pelenkáról, ugyanis erre az életkorra már mind a fizikális, mind a pszichés feltételek adottak.

Amikor a kicsid magától jelzi, hogy bilibe vagy WC-be szeretne üríteni, akkor kell neki felkínálnod a lehetőséget. Amíg ragaszkodik a pelenkához, addig azt javasolt biztosítani számára. Nagyon fontos, hogy siker vagy akár kudarc esetén is csak dicséred vagy aprósággal jutalmazd a babát, hogy „ne menjen el a kedve” a további próbálkozásoktól!

Amennyiben korábban erőltetted a szobatisztaság kialakulását, mint amikor érettlé válik rá gyermeked, a későbbi életvekben előfordulhat, hogy váratlan helyzetekben „visszaesik” (bepisil, bekakil). Ez főként a közösségbe (bölcsőde, óvoda) való járás időszakában, új környezetbe való kerüléskor (tőled való elszakadáskor) figyelhető meg.

Te, mint édesanya is hajlamos lehets összehasonlítani más gyermekek fejlődését a saját gyermeked fejlődési ütemével. Ez nem túl „szerencsés” dolog, mert a gyermekek fejlődése egyénenként változó, így minden baba más-más időpontra válhat szobatisztává.

Ebben az életkorban továbbra is fokozottan kell figyelned a megfelelő folyadékbevitelre és rostban gazdag táplálkozásra is. A szokásrendszer kialakítása és a megfelelő napirend hozzájárul gyermeked harmonikus fejlődéséhez. Ahogy a rendszeresség, a napirend kialakítása is fontos kisgyermeked életében, úgy a tejalapú táplálék (anyatej vagy annak hiányában junior ital) reggeli és esti fogyasztása is egy szokássá válhat napirendjében. Számos szakember a tehéntej bevezetését csupán 3 éves kor után javasolja.

Pálinkás Zsanett, Miliuklub

Fotó: Pinterest

Refluxot okozhat a stressz

Minden negyedik ember életét megnehezíti a reflux Magyarországon, amiért leginkább a helytelen életmód és a stressz okozható. A kezeletlen reflux asztmát, krónikus hörghurutot vagy torokgyulladást is okozhat, sőt akár nyelőcső-, gége-, vagy gyomorrák kialakulásához is vezethet.

A reflux egy funkciózavar, mely során a gyomor és a nyelőcső közötti záróizom nem működik megfelelően. Ennek következtében a gyomorsav vagy az epeváladék visszafolyik a nyelőcsőbe, ami gyomor- és nyelőcsőgyulladást, nyelési nehézséget, görcsöt, savfelfúlgást, puffadást és alvászavart válthat ki, de előfordulhat akár mellkasi fájdalom, krónikus köhögés, sőt még fülfájás is. Ha a tünetek bármelyike tartósan fennáll, mindenképpen fel kell keresni a háziorvost, aki a megfelelő szakrendelőbe irányítja a beteget.

A betegség lehet tünetmentes is, ilyenkor nem ritka, hogy fogorvosi vizsgálaton merül fel a diagnózis.

A kezeletlen reflux azért veszélyes, mert súlyosabb betegségeket, akár rákot is okozhat, viszont ha időben diagnosztizálják, gyógyszeres kezeléssel, vagy műtéttel gyógyítható. Túlsúly esetén fogyással, túl sok stressz esetén pedig a pszichés terhelés enyhítésével megszüntethetők a tünetek. A gasztroenterológus azt tanácsolja, hogy a reflux betegek mozogjanak rendszeresen, fogyasszanak naponta többször kis mennyiségű ételt lehetőleg nyugodtan, többször megrágva, de lefekvés előtt két órával már ne étkezzenek. Kerüljék a csokoládét, az olajos magvak, a kávé és a bor mellett a zsíros, szénsavas, túl fűszeres vagy szélsőséges hőmérsékletű ételeket. Emellett kiemelten fontos a dohányzás mellőzése, a megfelelő

mennyiségű folyadék (víz vagy gyógytea) fogyasztása, valamint segíthet még a savmegkötő, magasrosttartalmú ételek (tönkölybúza, köles, korpa) fogyasztása, illetve a laza bő ruha viselete.

Ezeket a tanácsokat az egészségeseknek is célszerű megfogadniuk, hiszen nem csak a tüneteket enyhítik, de segítségével akár a betegség is megelőzhető. Mindebből kitűnik, hogy bizonyos esetekben kellő odafigyeléssel, életmódváltással akár meg is szüntethető a betegség.

A reflux – bár legelőbb esetben a rossz szokásoknak és a stressznek köszönhető – csecsemőkorban is előfordul. A biztos diagnózishoz fiatal korban nem feltétlenül indokolt a kellemetlen gyomortükrözés, ehelyett általában savkötő gyógyszeres kezelést írnak elő. Két hónapos terápiát követően ugyanis meg lehet állapítani, hogy a reflux, vagy más betegség okozza-e a tüneteket. Negyvenéves kor felett viszont mindenképpen ajánlott a tükrözés, hiszen ebben a korban már nagyobb valószínűséggel fordulhat elő fekély vagy daganat.

A műtét során az a cél, hogy megakadályozzák: a gyomortartalom körös mértékben a nyelőcsőbe jusson. A laparoszkópos műtét a leggyakrabban alkalmazott technika, de ígéretes megoldásnak tűnik egy elérhető módszer is, melynek lényege, hogy a gyomorszáj záró funkcióját mágneses gyűrűvel erősítik meg. Mindkét beavatkozás rutin eljárásnak számít ma már. Ennek ellenére leginkább csak gyógyszeres kezelésre nem reagáló, folyamatos nyelőcsőgyulladással vagy rekeszizom sérvvel kombinált reflux esetén operálnak.

Indul a gombaszезon

Talán kevesen tudják, hogy a földön kb. 150.000 gomba fajt ismerünk. Megjelenésük változatos, vannak mikroszkopikus méretűek, de az eddig ismert legkiterjedtebb gomba 9 négyzetkilométeren hálózta be a talajt. Sokszor tévesen növényekhez sorolják őket, de a gombák egy önálló létformát képviselnek. Anyagcseréjük inkább az állati anyagcseréhez hasonló, az az enzimeik segítségével szervetlenné alakítják át, így nyerve energiát. A növényekkel ellentétben nincs szükségük fényre. Helyváltoztatásra nem képesek, de van néhány nyálkagombafaj, ami kivétel ez alól, és most ne a "The Last of As" népszerű filmsorozatra gondoljunk.

A gombákat táplálkozásuk szempontjából három fő csoportba sorolhatjuk, a szaprofiták korhadékokat, elpusztult élőlények maradványait hasznosítják.

A mikorrhizásak valamilyen gazdanövény gyökereirez kapcsolódóan élnek szimbiózisban, biztosítva egymásnak hasznos és kölcsönös életfeltételeket. És vannak a paraziták, amik élő gazdaszervezeten élősködnek.

Összességében a gombák hasznos élőlényei a bolygónknak, a természet körforgásában elengedhetetlen szerepük van. Az emberiség is számos gombafaj képességét fordította a maga hasznára, gondoljunk az élesztő, vagy erjesztő gombákra, de a gyógyszeripar és a természetgyógyászat is széleskörűen használja gyógyító hatásukat. Vannak persze káros gombák, amik a mezőgazdaságban okoznak károkat, vagy épp megbetegedéseket embernek, állatnak.

De foglalkozunk az úgynevezett nagygombákkal. Ez a fogalom azon gombák összefoglaló neve, amiket szabad szemmel, úton útfélen, erdőben, réteken és legelőn találhatunk. Megjelenési formájuk igen változatos, de a leggyakoribb a formája a kalap, a tönk, ami gyakran egészül ki a tönkön lévő, gallérral vagy gyűrűvel, esetleg a tönk tövéen található bocszkossal. Ez tulajdonképpen egy termőtest, ami arra szolgál, hogy szaporodáshoz szükséges spórákat beérlelje.

Tokaj környékén is több száz fellelhető gombafajt találhatunk, melyek jelentős része ehető jóízű, felkutatásuk és igazi élmény a természetjáró gombászok számára. Minden évszaknak megvannak a maga gombája, de van

nak olyan fajok is, amik kedvező időjárás esetén, szinte egész évben fellelhetőek. Tavasz lévén három gombafajt mutatnék be, ebben az évszakban gyakran előfordulnak, jóízűek, fogyasztásra alkalmasak.

Az év első gombái közé tartoznak a kucsomagombák. Akár már március közepén megjelennek és május végéig előfordulhatnak. A kucsomagombáknak több faja is megtalálható Magyarországon, az egyik leggyakoribb a faltyú kucsomagomba. Liget erdők, ártéri erdők gyakori gombája, így nálunk a Tisza parti ártéri erdőkben is fellelhető, akár más kucsomagomba fajokkal egyetemben. Megtaláláshoz azonban éleslátás elengedhetetlen, mert barnás süvege beleolvad környezetébe.

Szintén tavaszi, gomba a tövisalja gomba, ami piszkosfehéres színével már könnyebb feladat a gombászoknak. Megtalálható szinte minden rózsaféle környezetében, mert azok gyökerével áll kapcsolatban. Így kertünkben is előfordulhat szilva vagy kajsziarack alatt, rétek legelői szélén galagonya vagy kőkeny bokor alatt keressük. Kizárólag tavasszal gyűjtjük, mert könnyen összetéveszthető a mérgező döggomba fajokkal, amikkel szoros rokonságban áll.

És végül még egy tavaszi gomba, mint azt a neve is jelzi, a májusi pereszke, vagy népies nevén szentgyörgygomba. Ez okkeres, krém színével erdők szélén, ritkás ligetekben, mezőkön fordulhat elő általában. Termőhelyén általában csoportosan fordul elő. Így, ha találunk egy-egy példányt a közelben biztosan ott vannak a társai is.

Aki gombagyűjtésre szánja el magát az vigyen magával kést, amivel a rönköktől elvágja és olyan gyűjtő edényt, amiben nem törődik, de szellőzik a leszedett gomba. Lehetőleg a különböző gombafajokat különítsük el egymástól. A nylonzacskók alkalmatlanok erre a célra! Nagyon fontos, hogy felhasználás előtt minden esetben mutassuk meg gombavizsgálónak a leszedett teteleket. A gombák különözése, csak az erre a célra kiállított engedéllyel lehetséges. Tokajban is van erre lehetőség. Telefonos egyeztetést megelőzően állók minden gyűjtő rendelkezésére. Elérhetőségem 0630/214-3942

Kívánok minden természetjárónak, gombásznak sikeres gyűjtést.

Nagy Zsolt, gombavizsgáló szakellőr

Fattyú kucsamagomba

Tővisatlagomba

Májusi pereszke

A nyár ékessége

A kerti hortenzia a somvirágúak rendjébe tartozó hortenzia-nemzetség legismertebb faja, tömérdek kerteszeti változattal. Az 1800-as években Japánból került Európába. Mára rengeteg, különféle virágú és változatos növekedésű változatát nemesítették ki.

Egy-másfél méter magasra nő, lombhulló cserje. Labdaszerű virágzata lehet teljesen fehér, krémszínű sárga, vagy piros és a kék bármilyen átmeneti árnyalata – ez a fajtán kívül a kalcium- és nitrogén-ellátástól is függ. Ugyanazt a növényt a művelés módjának és a virágzás időzítésének más-más megválasztásával kerti vagy szobai változattá is nevelhetjük. A májusi első áldozásra nevelt fehér virágúakat már decembertől hajtadják, a kertben tartott példányok viszont többnyire csak augusztustól nyílnak. Van különösen nagy, fehér virágú őszi fajtája is, amely még később kezd virágozni, de egészen a fagyokig. Egyes, napos helyen tartott,

kék virágú fajták lombjai ősszel vörösbarnára színeződnek, még dekoratívvábbá téve a bokrot.

A tápdús, jó vízvezető, de nem túl száraz, kissé savanyú talajt kedveli. Meszes talajon a kék fajták virága lilás, vagy akár rózsaszín lesz, de vannak kimondottan liláspiros fajták is. A káliumtól kékebb lesz a virág (például, ha timsóoldatot teszünk az öntözővízbe). A fehér fajták színe nem függ az ásványi sóktól. A hortenzia-bokrot a szabadban a legjobb félárnyékos helyre ültetni, hogy a virágokat nyáron ne érje közvetlen napsugárzás, mert az erős fényben a virágok összezsugorodhatnak. A fiatal növényeket fagymentes helyen kell teleltetni; később a nem túl kemény fagyokat már elviselik. Célszerű télre betakarni. A hortenziát kétféle módon szaporítják. Ha hely van hozzá, bújthatjuk a bokor alsó vesszőit, de gyakoribb a hajtásdugványozás.

Rajzverseny

Szabó Jázmin 6. osztályos

Aranyosi Ervin: Erdel tündér

Szabó Boglárka 4. osztályos

Nagy Bandó András: Tónió, a pónió

Takács Tamás 7. osztályos

A holló és a róka című mese

Ujfalusi Péter 3. osztályos

Juhász magda: Ha én király lennék

Szabó Jázmin

Ujfalusi Péter

Szabó Boglárka

Takács Tamás

A meghirdetett RajzVers pályázatra érkezett pályaművek alapján az alábbi nyerteseink vették át a megérdemelt 10.000.-Ft értékű ajándécsomagokat:

Virágvásár

A Szőlőskert Kulturális Alapítvány 2023. április 2-án és május 5-én virágvásárt tartott Tokajban, a 2400 adományvirágtővek mind célba értek. Köszönjük a nagy érdeklődést!

Év ápolója

A "Ki legyen az Év ápolója Tokaj és környékén?" címmel meghirdetett felhívásunkra, melyre az Ápolók világnapja alkalmából került sor, egyértelmű többségi szavazattal a Szent Lászlár Időskorúak otthonának ápoló közössége nyerte. A díjakat át adta Alföldi Andrea a Szőlőskert Kulturális Alapítvány kurátora, és A Vidék Szövetség megbízottja. Gratulálunk!

Női klub alakult

A Magyar Nők Szövetsége kezdeményezésére 2023. április 28-án megalakult a Tokaj-hegylajai régióban tevékenykedő Főnix Női Vállalkozók Egyesülete.

A kezdeményezők azzal a vízióval kívánnak élni, hogy egy olyan összetartó közösséget hozzanak létre, ahol a tagok nem csak tanulni és fejlődni tudnak, de hajlandóak is segíteni egymásnak. A Klub tagjai az élő és online rendezvényeken hozzájuk hasonló vállalkozó nőkkel ismerkedhetnek meg, illetve olyan képzéseken, előadásokon vehetnek részt, amik segítségével egy magasabb szintre emelhetik a vállalkozásukat. A Klub célja egy olyan közösség helyszínek megteremtése, amiben egymás támogatásával egy sikeres vállalkozói lét alakítható ki. Olyan értékek mentén működtetni egy támogató közösséget, ahol a klubtagok megkapják a gyümölcsöző üzleti kapcsolatok építésének lehetősége mellett a csoport tagjaitól a segítséget ahhoz, hogy magukon kívül a vállalkozásukat is hatékonyan fejlesszék. Bátorítjuk a női vállalkozókat a csatlakozásra.

Egy falat kenyér

„Megettem a kenyérem javát...” ki ne hallotta volna, ezt a mondatot már. A kenyér mindennap asztalunkra kerülő, alapvető táplálékunk. Számos szőlésünkben, állandósult szókapcsolatunkban is kifejeződik, hogy gyakran magát az ételt, a megélhetést jelenti. Beszélhetünk kenyérkeresetről, kenyérkeresőről, nehéz kenyerről, kenyéren és vízen, alamizsnakenyéren élőről, vagy olyan emberről, aki végképp elvesztette a kenyérét. A kenyér tehát fontos számunkra, ezért mondhatjuk, úgy kell, mint egy falat kenyér. A remény költői kifejezése: lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér. E kifejezésben együtt szerepel az újszövetségi áldozat két összetevője a bor és a kenyér, amely a kereszthalált halt Jézus testét és véréit szimbolizálja. Ahogy János evangéliumában olvashatjuk „*En vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, többé nem éhez, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha.*”

Az emberiség zömének ősidők óta alaptáplálékát adják a keményítőtartalmú növényi részek: a gyökerek, gumók és a kevésbé romlékony száraz termések, közülük is a gabonafélék. Ez utóbbiak képezik a kenyér alapanyagát, amely nagyon sokféle lehet a kovásztalan, kován sült lepényektől kezdve a nálunk közkedvelt termes, fényes, ropogós héjú cipőig. A kenyér szó a magyar nyelvben már a XVII. századtól csak ez utóbbi, erjesztett tésztát jelöli. A korai középkorban Európában csak a legelső társadalmi réteg evett kevés kenyéret, amely szélesebb körben a középkor végétől kezdett a kásafélék helyébe lépni. Magyarországon az elsők között volt ebben a váltásban, de még mindig vannak olyan magyarajkú területek, például Moldva, ahol a falusi lakosság étkezéséből a kenyér a XX. század közepéig teljesen hiányzott. A moldvai magyarok az 1930-as években a kenyéret csak városba járva vet-

tek, s évente néhány alkalommal ettek. Erdélyben a kenyér már mindennapi étel, de az ugyancsak naponta fogyasztott kukoricapuliszka miatt jóval kevesebb fogy, mint a mai Magyarország területén. Az angol, francia, német utazók beszámolóinak köszönhetően a XVIII. században az alföldi (félbarna) búzakenyér kiváló minőségét, szokatlanul nagy méretét, különleges erjesztőanyagát egész Európában ismerték.

A hazai kenyérgézésben tehát régóta a jól lazított, domború kenyéret adó erjesztés, tésztakészítés dominál, amelyek az újkorban Európa-szerte is egyre népszerűbbek lettek a laposabb változatok mellett, amelyek nálunk hiányoznak.

Magyarországon a kenyér az újkorban alapvető táplálék volt. A XX. századig a falusi, sőt a városi lakosság egy része otthon készítette. A II. világháború után a parasztság is fokozatosan felhagyott a házi sütéssel.

A házikenyér nyersanyaga és készítmódja mai napig is sokféle. Kelet-Dunántúlon, az alföld és Erdély nagy részén búzalisztból, a Dunántúli többi részén, a Duna-Tisza közén, a nyírségben, északon és Erdély egy részén rozslisztből, az átmeneti övezetekben a két liszt keverékéből is sütötték. A keleti-Kárpátokban árpa-, a Kraszna-Szamos-Tisza mentén kukorica-, Somogyban rozs-kukorica kenyéret is sütnék. Szükség esetén a szokásos alapanyagot más lisztfélével, vagy burgonyával is kiegészítették. A kenyérsütés évszázados tapasztalatokon alapuló, hosszadalmas és kényes folyamat, hiszen élő anyaggal dolgozik a készítő. A nyersanyagok mellett minden apró mozzanatnak is jelentősége van és ennek megfelelő ritusa van, hiszen ezekből függ a végeredmény. Ahogy a pékek vallják, a jó kenyérhez három dolog szükséges: kovász, szív és lélek.

Gombák nélkül nem lenne kenyér,
nem lenne bor, te sem lennél. Kenyér,
bor sajt, sör, jó társaság, porhanyós
marhasülték, finom szivarok - a
gombáknak köszönhetjük mindezt.
(Robert Fulghum)

Tudta?

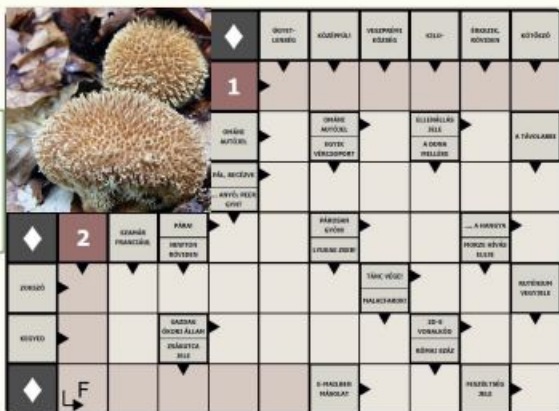
550 évvel ezelőtt 1473-ban jelent meg az első nyomtatott könyv Magyarországon.

Tudta?

Május 17-e 1968 óta a Távközlési Világnap. 1865. május 17-én Párizsban húsz ország képviselői aláírták a Nemzetközi Távközlési Egyesület létrehozásáról szóló alapító okmányt.

Tudta?

100 éve született Weöres Sándor költő, műfordító, drámaíró.

Változás

Várunk minden érdeklődőt, akik készek a változásra, változtatásra!
Kérem keressenek, hívjanak! Ötvösné Csehely Andrea Tel:06-20-322-3161
Facebook elérhetőség: Csehely Andrea

„Nagyné Hajós Emília vagyok, saját tapasztalatom keresztül szeretném bemutatni nektek az én életmódváltásomat. Gyerekkorom óta állandó voltam a számban, akinek volt már ilyen, biztosan tudja mennyire tájadtasnak és kellemetlennek. azonban második gyermekem születése után telerősödtek a tüneteim. Megkerestem Ötvösné Csehely Andrást a problémámmal, aki egy természetgyógyász segítségével, az ő tanácsait megfogadva megoldást talált a problémámnak. Egy 3 hónapos kúra végére eredménye lett, hogy megszűntek az állandó tüneteim és sikerült 8 kg-tól is megszabadulnom. Azóta is ezt az életmódot élem, és teljesen jól érzem magam a bőrömben!”

„Nevem Ötvös Tamás, méregtelenítési problémákkal küzdöttem. Férfiként skeptikus voltam az alternatív megoldásokkal kapcsolatban, ezért feleségem és természetgyógyászunk tanácsait megfogadva belevágtam egy teljes test tisztító kúrába. Ennek eredményeként a közérzetem sokkal jobb lett, nem vagyok fáradékony, energikusabbá váltam. Továbbá ledobtam 7 hét alatt magamról 7 kg-t, ami még többet segített abban, hogy jobban érezzem magam. Azóta beírtam, hogy ez az életmód könyvéből tette a mindennapjaimat és már tudom, hogy nekem erre életem végéig szükségem van.”

Új üzemsarnok építése a Kovács és Társa Bt-nél

A Kormány a Partnerségi Megállapodásban célul tűzte ki a vidéki térségek településeinek az infrastruktúra és az alapvető szolgáltatások fejlesztését, a mikro-, kis- és középvállalkozások versenyképességének javítását, a helyi gazdaságfejlesztés támogatását és a munkahelyteremtést. A cél elérését a Kormány a(z) Dél-Zempléni Vidékfejlesztési Szövetség az általa meghatározott szervezetek együttműködésével valósította meg.

A Kovács és Társa Akváriumkészítő Bt. a Dél-Zempléni Vidékfejlesztési Szövetség Helyi fejlesztések támogatása VP6-19-2.1-24-8.2.1-21 kódszámú felhívás keretében belül 10.508.940 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesült.

A Kovács és Társa Akváriumkészítő Bt. úja 1989-ben indult, és mára a piac egyik meghatározó szereplőjévé nőtte ki magát. Az itt készült akváriumok és terráriumok a nagykereskedőkön keresztül szinte az egész országban jelen vannak az üzletek polcain. Cégünk hosszútávú tervei között a legfontosabbnak azt tartjuk, hogy az évek sora alatt megszerzett piaci pozíciót megtartsuk, tovább erősítsük és a megrendelőink minél magasabb szintű kiszolgálásával, azok megelégedésére tovább folytathassuk a tevékenységünket. Miskolcon, majd Tokajban eltöltött évek után ebben az esztendőben egy régóta dédelgetett álmunk is valóra válhatott, s Tiszatardoson sikerült megépíteni új, korszerű telephelyünket. Ehhez a Dél-Zempléni Vidékfejlesztési Szövetség - Helyi fejlesztések támogatása című pályázatán mintegy 10,51 millió Forint támogatást sikerült elnyerni.

Az új üzemsarnoknak köszönhetően a vállalkozás versenyképessége nő, a munkakörülmények jelentős mértékben javulnak, a megrendelői igények kiszolgálása rugalmasabbá válik.

A projektről bővebb információ kérhető:

Kovács Csaba ügyvezetőől

Projekt azonosítója: 3308784814

Támogatás intenzitása: 60%

Fotó: Angyal László

Fotó: Angyal László